

El misteri del collar d'en Nut

En Grau tenia onze anys i un esperit tan curiós que, segons la seva mare, "ni una formiga podria caminar pel passadís sense que ell s'hi fixés". El seu inseparable company era en Nut, un gos salsitxa d'orelles llargues i mirada viva, que semblava entendre més coses de les que un gos normal hauria de saber. Cada tarda, després de fer els deures, tots dos anaven al bosc que delimitava el final del barri. Era un lloc ple de camins sinuosos, arbres altíssims i racons que feien olor d'històries antigues.

Un dimecres de tardor, quan les fulles cruixien sota les sabatilles d'en Grau, en Nut es va aturar de cop. Va quedar quiet com una estàtua, amb el nas enganxat al terra i la cua rígida. En Grau, una mica perplex, es va ajupir.

—Què hi has trobat, Nano? —va murmurar.

El gos gratava amb entusiasme fins que va desenterrar un objecte estrany: era un collar metàl·lic d'un color platejat opac, amb unes inscripcions misterioses que semblaven lletres d'un alfabet antic, gairebé arcà. Tot plegat desprenia una lleu reverberació, com si el metall vibrés molt dèbilment.

En Grau el va agafar sense pensar-s'ho gaire. El collar estava sorprenentment fred, i només tocar-lo va sentir una mena d'escalfor que li va pujar pel braç. Tot i la sensació inquietant, el nen va decidir emportar-se'l a casa. La curiositat, com sempre, era més forta que el seny.

Aquella nit, mentre la casa dormia en silenci, una llum blavosa va il·luminar la seva habitació. En Grau va obrir els ulls amb esma i va veure que el collar flotava a l'aire, envoltat d'un halo lluminós. En Nut, que dormia als seus peus, bordava amb una barreja de por i fascinació.

—Però què...? —va deixar anar en Grau, incapaç de moure's.

De sobte, l'objecte va projectar una imatge enmig de l'habitació: un mapa del bosc, però no un de normal. Era com si les rutes i els arbres estiguessin dibuixats amb llum. Al centre del mapa hi parpellejava un punt vermell.

Sense saber per què, en Grau va sentir que aquell punt demanava ser seguit. Potser era una crida, potser un advertiment. Però el nen no hi va pensar gaire. A primera hora del matí, després de convèncer-se que no ho havia somiat, va sortir cap al bosc amb en Nut i el collar guardat a la motxilla.

Seguint el mapa, van caminar més lluny del que mai havien anat. El recorregut estava ple d'obstacles: branques trencades, roures gegantins que semblaven vigilar-los i fins i tot un petit barranc que en Nut va saltar heroicament. Finalment, el punt vermell els va conduir a una clariana amagada. Al centre hi havia un arbre immens, buit per dins, com si un tro l'hagués foradat.

En Grau, amb una barreja de por i determinació, va introduir-hi la mà. En va treure un petit cofre fosc, cobert de pols. No tenia pany; només un tancament metàl·lic amb la mateixa inscripció enigmàtica que el collar. Quan el va obrir, hi va trobar una nota enrotllada:

"Aquest collar no és per als imprudents. Només qui actua amb responsabilitat pot custodiar allò que no comprèn."

En Grau va sentir com aquell missatge li caigués a sobre, pesant, com una responsabilitat inesperada. Havia seguit un objecte misteriós sense explicar-ho a ningú, sense valorar els riscos, només empès per la seva curiositat gairebé irrefrenable. Va mirar en Nut, que movia la cua com si li estigués preguntant: "I ara què fem?"

Durant uns instants, en Grau va dubtar. Havia volgut viure una aventura, però potser s'havia precipitat. Podria haver-se fet mal, podria haver-se perdut o, pitjor encara, podria haver desencadenat alguna cosa que no entenia.

Finalment va prendre una decisió. Va posar el collar i la nota dins la motxilla i va tornar directament al poble. Sense amagar res, va explicar el que havia passat a l'Ajuntament. La secretària, després d'escoltar-lo molt seriosament, va dir-li que s'encarregarien de gestionar l'objecte i investigar si tenia algun valor històric.

I Grau va sortir-ne amb una sensació estranya: una barreja de decepció i orgull. Potser no havia resolt un gran misteri màgic, però havia fet el que tocava. Havia entès que la veritable valentia no sempre és seguir el camí més emocionant, sinó saber aturar-se i actuar amb contenció quan la situació ho demana.

Aquella nit, quan es va estirar al llit, en Nut es va cargolar al seu costat. El Grau li va fer una carícia al cap i, sense adonar-se'n, va somriure. El món encara estava ple de misteris, però ell ja havia après que la curiositat necessita, de tant en tant, anar de la mà de la responsabilitat.

ACTIVITATS

1. **Indica si les afirmacions són V (veritables) o F (falses). Justifica sempre la teva resposta amb una frase de la lectura.**

- V / F En Grau era un nen poc observador i no acostumava a fixar-se en els detalls.

-
- V / F En Nut va trobar el collar enterrat al bosc.

-
- V / F El collar, quan en Grau el va portar a casa, es va quedar completament immòbil i sense fer res.

-
- V / F El mapa que projectava el collar mostrava un punt vermell parpellejant.

-
- V / F En Grau va decidir amagar el collar i no explicar res a ningú.

2. **Tria la resposta correcta.**

- Quina era la primera reacció del Nut quan va detectar l'objecte enterrat?
A. Va començar a córrer lluny del bosc.
B. Es va quedar quiet i gratava la terra.
C. Va ignorar-lo del tot.
- Com descriu la lectura les inscripcions del collar?
A. Com lletres normals i fàcils d'entendre.
B. Com dibuixos infantils.
C. Com lletres d'un alfabet antic i gairebé arcà.

- Què feia el collar durant la nit a l'habitació d'en Grau?

A. S'apagava com si estigués descarregat.
B. Flotava i projectava un mapa lluminós.
C. Es trencava en petits trossos metàl·lics.

- On conduïa el punt vermell del mapa?

A. A un riu amagat.
B. A l'entrada secreta d'un túnel.
C. A una clariana amb un arbre buit.

- Què hi havia dins del cofre que va trobar en Grau?

A. Monedes d'or antigues.
B. Una nota d'avertiment.
C. Un segon collar més petit.

3. Completa les frases amb paraules del text.

- El bosc tenia camins _____ i arbres molt alts.
- El collar desprenia una lleu _____, com si vibrés.
- En Grau va seguir la pista "sense pensar-s'ho gaire", només empès per la seva _____.
- El cofre tenia un tancament amb la mateixa inscripció _____ que el collar.
- El valor que aprèn en Grau és actuar amb _____ i no precipitar-se.

4. Respon amb frases completes i ben estructurades.

- Per què creus que el collar flotava i projectava un mapa? Quina podria ser la seva funció?

- Explica per què en Grau se sent "una barreja de decepció i orgull" al final de la història.

- Quina actitud mostra en Nut al llarg de l'aventura? Dona dos exemples.

- Per què és important el missatge de la nota que troba al cofre? Què representa?

- Com creus que hauria pogut acabar la història si en Grau hagués decidit quedar-se el collar?

5. Troba tres paraules del text que siguin:

- una paraula que indiqui sorpresa o desconcert (ex.: "perplex") _____
- una paraula que signifiqui "sense soroll, amb silenci" _____
- una paraula que indiqui excés d'emoció o impulsivitat _____

Per cada paraula trobada, copia-la i escriu una frase teva utilitzant-la correctament.

6. Relaciona cada concepte del text amb la seva descripció corresponent.

• Reverberació	• Sentiment que impulsa a descobrir coses noves
• Curiositat	• Nota trobada al cofre
• Clariana	• Vibració o eco molt subtil
• Inscripció	• Espai obert al mig del bosc
• Advertiment	• Símbols o lletres gravades en un objecte

7. Respon les següents preguntes interpretant el text:

- Quin valor implícit transmet la història? Explica com es veu reflectit en les accions del protagonista.

- En Grau actua sempre bé? Indica una acció encertada i una d'impulsiva.

- Què simbolitza el collar dins la història? Podria ser una metàfora d'alguna cosa? Explica-ho.

REDACCIÓ

8. Escull una opció i redacta un text:

- Quin valor implícit transmet la història? Explica com es veu reflectit en les accions del protagonista.
- En Grau actua sempre bé? Indica una acció encertada i una d'impulsiva.
- Què simbolitza el collar dins la història? Podria ser una metàfora d'alguna cosa? Explica-ho.
